

O NAS

Za panowania króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego w roku 1672 do Sandomierza przybyli Księża Reformaci. Nie mając pomieszczenia dla siebie przebywali w pewnej kamienicy aż do roku 1685, kiedy to uroczyście zostali wprowadzeni do nowo wybudowanego klasztoru. Wielką pomocą dla budującego się klasztoru i kościoła była uchwała sejmowa z roku 1678, która dozwoliła użyć na budowę klasztoru materiału z murów starożytnego zamku w Zawichoście, wzniesionego jeszcze przez Bolesława Wstydliwego.

Od 1685 roku przez 124 lata zgromadzenie reformatów cieszyło się nieprzerwanym pokojem aż do 17 maja 1809 roku. Wtedy podczas walki z Austriakami klasztor oraz kościół uległy zniszczeniu na skutek pożaru. Spalił się cały wierzch tak na kościele jak i na klasztorze reformackim. Spłonęły również wszystkie ołtarze w świątyni. Od pożaru ocalały tylko zakrystia, refektarz i niektóre cele zakonne. Przy ofiarnej pomocy mieszkańców Sandomierza klasztor i kościół zostały odnowione. Pokryte blachą i w 1824 roku poświęcone na nowo. Po zniesieniu tego zakonu w Sandomierzu kościół i budynki poklasztorne stały się własnością diecezji.

Następne zniszczenie całego zespołu nastąpiło w roku 1944 przez pożar od pocisku artyleryjskiego. Spalił się dach kościoła oraz dachy i wnętrza skrzydeł klasztornych. Po wojnie przystąpiono do remontu zespołu. Wykonano nowe drewniane dachy kryte dachówką. Dawny klasztor reformatów pełnił przez dłuższy czas rolę Domu Rekolekcyjnego Diecezji Sandomierskiej.

Wychodząc naprzeciw potrzebom chwili i współczesnego człowieka dekretem Biskupa Sandomierskiego z dnia 20 października 2000 roku w budynku poklasztorным ustanowione zostało Diecezjalne Centrum Kultury, Edukacji i Formacji Chrześcijańskiej „Quo Vadis”.

Skutecznym sposobem integrowania grup parafialnych i katechetycznych są rekolekcje, warsztaty i dni skupienia zorganizowane w Diecezjalnym Centrum „Quo Vadis”. I tu istnieją dwie możliwości. Ośrodek może być tylko miejscem spotkań, a całą organizacją i przeprowadzeniem zajęć zajmują się duszpasterze przybywający albo duszpasterze zgłaszają grupę i proszą o zorganizowanie dla niej zajęć. Ewentualnie może być wspólne organizowanie i prowadzenie poszczególnych punktów programu.

Można przybyć z dziećmi, młodzieżą czy inną grupą i mając zakwaterowanie i wyżywienie u nas realizować cele turystyczno-rekreacyjne zwiedzając przepiękne miasto:

- a) jego stare kamienice, Ratusz i kościoły: Bazylikę Katedralną, św. Jakuba, św. Pawła, św. Michała, św. Józefa i Świętego Ducha, które są perłami architektury
- b) Muzeum Diecezjalne, znajdujące się w Domu Długosza i posiadające unikalne eksponaty
- c) bramy: Opatowską (można z niej podziwiać panoramę miasta) i Ucho Igielne
- d) Zamek Kazimierzowski
- e) wąwozy: św. Jadwigi Królowej i Piszczele
- f) podziemną trasę turystyczną o długości prawie pół kilometra
- g) skorzystać z przejażdżki statkiem po Wiśle, czy spaceru po Górach Pieprzowych - rezerwacie przyrody.

Mając autokar lub wynajmując go w Sandomierzu można organizować jednodniowe wycieczki do Kazimierza, Nałęczowa, Kozłówki, Krzemionek, Bałtowa, Solca, Opatowa, Chęcin, Św. Krzyża, Św. Katarzyny, Kałkowa i Ujazdu. Blisko Sandomierza znajdują się też: Baranów Sandomierski, Kurozwęki, Rytwiany, Szydłów, Klimontów, Koprzywnica, Zawichost, Leżajsk i Łańcut.

Wyżej przedstawione propozycje spędzania czasu z przybyłymi grupami dają szerokie możliwości ułożenia programu zgodnie z rozpoznanymi potrzebami i oczekiwaniami tych osób. Diecezjalne Centrum „Quo Vadis” jest otwarte na wszelkie zapotrzebowania ze strony kapłanów oraz innych opiekunów grup i gotowe jest przyjść ze skuteczną pomocą.